

03-08 ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ. ΗΧΟΣ ΠΛ. Α.

Ψάλλεται ὁ Ἐσπερινὸς τῆς 04-08
† Μνήμη Μνήμη τῶν Ἀγίων ἐπτὰ Παύλων
τῶν ἐν Ἐφέσῳ.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Λαμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103)

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὅδασιν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Οξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Οξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν.

”Ορη τὰ ύψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

”Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Сκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

’Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἀνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας.

’Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Λύτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος,
ἔκει ἔρπετὰ ὅν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ
μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος,
ὅν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν
τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς
συλλέξουσιν.

Ἄνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα
πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ
σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ
ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν
ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ
κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς
γῆς.

"Ητω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας
εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν
τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὄρέων, καὶ
καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὑφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ο ήλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,

εύσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῆς πόλεως (Μονής Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,

νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καί τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ρύσθηναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἄμην.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν Σπιχηρὰ
Ψαλμὸς ρυμ' (140)
Ὕχος π̄ Ἡ πα

π̄ **Κ**υ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα
κου σον μου ει σα κου σον μου ου **Κ**υ ρι ε π̄
Κυ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου
σον μου π̄ προ σχες τη φω νη της δε η σε ω
ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προς σε
ει σα κου σον μου ου **Κ**υ ρι ε π̄
π̄ **Κ**α τευ θυν θη τω η προ σε υχη μου
ως θυ μι αμα ε νω πι ο ον σου ε παρ σις
των χει ρων μου θυ σι ε α ε ε σπε ρι ε νη π̄

ει σακουσονμου Κυ ρι υ ρι ^χ
^χ^χ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τωστο μα τι ι

μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει
λη μου ^χ
^χ ^χ

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο
γους πο νη ρι ι ας του προ φα σι ζε σθαι
προφασεις εν α μαρ τι ι αις ^χ
^π

υν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις
την α νο μι ι α αν και ου μη συν δυ α σω
με τατων ε κλεκτων αυ των ^χ
^π

Παι δευσει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ^χξει με ^Δ**ᾶ** ε λαί ον δε α μα ρτω λου μη λι πα
να α τωτην κε φα ληηνμου ^χ**ῷ**

^χ**ὦ** τι ε τι καιη προσευ **χη** μου εν ταις ευ
δο κι αις αυ των ^χ**ῷ** κα τε πο θησανε **χο** με
να πετρας οι κρι ται αυ των ^χ**ῷ**

^χ**ἄ** κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο
τι η δυνθησαν ^Δ**ᾶ** ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε
πι της γης ^Δ**ᾶ** δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των
πα ρα τον **Ἄ** α δην ^χ**ῷ**

Κ χ 0 τιπρος σε Κυρι ε Κυρι ε οι οφθαλ
μοι μου χ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε

λης την ψυ χη ην μου ^χ
^K
χ ^χ Φυ λα ζον με α πο πα γι ι δος ης
συ νε στη σαν το ο μοι ^Δ και α πο σκαν δα λων
των ερ γα ζο με νων την α νο μι ι αν ^χ
^P ρ ^χ Πε σου νται αι εν αμ φι βλη στρω αυ των
οι α μαρ τω λοι ^Δ κα τα μο νας ει μι ε γω ^Δ
ε ως αν πα ρε ε λ θω ^χ
^K
χ ^χ Φω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα ^Δ
φω νη μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θη ν ^χ
^P
χ ^χ Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν
μου ^χ την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γ γε

λω ρ
χ
ϙ

π

χ
ϙ Εντω εκ λει πειν εξ ε μου το Πνευ μα
μου και συ εγνως τας τριβους μου ρ
χ
ϙ Εν ο δω ταυτη η ε πορευ ο μην ρ

ε κρυ ψαν πα γι δα μοι ρ
Δ

χ
ϙ Κατε νο ουνεις τα δε ξι α και ε πε βλε
πον Δι και ουκ ην ο ε πι γι νωσκων με ρ

χ
ϙ Ι πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ

χ
εστιν ο εκ ζητων την ψ χη ην μου ρ

χ
ϙ Ε κε κρα ξα προς σε Κυ υ ρι ε ει ει

χ
πα ρι συ ει η ελ πις μου με ρι ις μου ει

εν γηζωντων ρ
χ ^κ Προ σχες προς την δε η σι ιν μου ν
ο ο τι ε ταπει νω θηνσφοδρα ρ
χ ^π Ρυ σαι με εκ των κα τα δι ω κον
των με ^Δ ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε
με ρ ^κ
χ ^κ Ε ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην
μου ν του ε ζο μο λο γη σασθαιτω ο νο
μα τισου ρ
χ ^κ Ε με υ πο με νου σι δι και οι ν ε
ως ου αν τα πο δω ως μοι ρ

χ
᷇κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι
ε Κυ ρι ε ν' ει σα α κου σον της φω
νης μου ψ

χ
᷇Γεν η θη τω τα ω τα σου προ σε χον
τα ν' εις την φω νην της δε η σε ως μου ψ

Σπιχηρὸν Δεσποπικόν
Ὕποκλητος πλ. α'
Χαίροις ἀσκηπιῶν

χ^M αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης
κ^K Ku ρι ε Ku ρι ε τις υ πο στη σε
ται ρ^χ ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε
στιν ρ^χ

Παῦσον τὰς τῶν δαιμόνων ὁρμάς, τὰς κατέμοῦ ἐπερχομένας φιλάνθρωπε, ζητούντων τοῦ θανατῶσαι, τὴν ταπεινήν μου ψυχήν, καὶ καταγαγεῖν με εἰς ἀπώλειαν, αὐτῶν τὰς βουλάς τε, καὶ τὰς ἐνέδρας ματαίωσον, τὰς καθέκαστην, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ τε, καὶ ἐκλύτρωσαι, ἀπὸ τούτων με Δέσποτα, παῦσον τὸ πολυτάραχον, τοῦ βίου κλυδώνιον, ὥσται γεέννης καὶ σκότους, τοῦ αἰωνίζοντος δέομαι, Χριστὲ ὅταν ἔλθῃς, κρῖναι κόσμον μετὰ δόξης, ως ὑπεράγαθος.

χ̄^M νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε
χ̄ Ε

μει να σε Κυ ρι ε ψ̄ υ πε μει νεν η

ψ̄ χη μου εις τον λο γον σου ψ̄ ηλ πι σεν

η ψ̄ χη η μου ε πι τον Κυ ριον ψ̄
χ̄

Σπιχηρὸν Δεσποπικόν

Βίβλων ἀνοιγομένων Χριστέ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς φρικτῆς παρουσίας σου, καὶ πάντων παρισταμένων, τῷ κριτηρίῳ τῷ σῷ, καὶ ἀποβλεπόντων τὴν ἀπόφασιν, πυρὸς πρὸ τοῦ βήματος, ἐλκομένου καὶ σάλπιγγος, σφοδρῶς ἥχούσης, τί ποιήσω ὁ ἄθλιος, ἐλεγχόμενος, ὑπὸ τῆς συνειδήσεως, καὶ καταδικαζόμενος, εἰς φλόγα τὴν ἄσβεστον; Δέομαι οὖν πρὸ τοῦ τέλους, λύσιν εύρεῖν τῶν πταισμάτων μου, Χριστὲ ὁ Θεός μου, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Σπιχηρὸν τῆς Θεοτόκου

Ἡχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκηπικῶν

χ̄^M πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ
χ̄ Η

κτος ^χ_ῷ α πο φυ λα κης πρω ι ας ^χ_ῷ ελ πι
σατω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ριον ^χ_ῷ

Κλαίω καὶ σκυθρωπάζω πικρῶς, κατανοῶν τὸ φοβερὸν λογοθέσιον, ἐξ ἔργων μὴ κεκτημένος, ἀπολογίας μικρᾶς, ἀφορμὴν ὁ τάλας· διὸ δέομαι, πρὶν ἡ ἐπιφθάσῃ με, τέλος βίου τὸ ἄδηλον, πρὸ τῆς δρεπάνης, πρὸ θανάτου, πρὸ κρίσεως, πρὸ τοῦ μέλλειν με, τὰς εὐθύνας εἰσπράττεσθαι, ἐνθα τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, καὶ σκότος ἐξώτερον, ὅπου ὁ σκώληξ ἐκεῖνος, ὁ κατεσθίων τοὺς πταίοντας, Ἀγνή τῶν πταισμάτων, ἀπολύτρωσίν μοι δίδου, καὶ μέγα ἔλεος.

Σπιχηρὰ Προσόμοια τοῦ μηναίου.

Ὕχος δ'.⁶

Ως γενναιῶν ἐν Μάρτυσιν.

Σπίχος δ'.⁶

καὶ οἱ τι παρατωκοὶ ω
το ελέος καὶ πολλῆ παρατω λυ
τρωσις καὶ αὐτοῖς λυτρωσεται τον Ισρα
ηλ εκ πασῶν των ανομιών αυ
του⁶
του^λ

Παρανόμου προστάγματος, τῷ Θεῷ
πειθαρχήσαντες, Παῖδες οἱ μακάριοι
κατεφρόνησαν, καὶ δεσμευθέντες διέλυσαν, τῆς
πλάνης τὸν σύνδεσμον, καὶ ἀξίαν κοσμικήν,
ἀπωσάμενοι ἔλαβον, τὸ ἀξιώμα, τὸ αὐτοὺς
περιδόξους ἔκτελέσαν, καὶ τὴν ἄνω προξενῆσαν,
τῆς βασιλείας ἀπόλαυσιν.

καὶ οἱ νει τε τον Κυριον παντα τα⁶

ε θνη ἔ ε παι νε σα τε αυ τον παντες οι

λα οι ἔ

Ἐαυτοὺς πρὸς τὰ σκάμματα, τῆς ἀθλήσεως
Ἄγιοι, καρτερῶς γυμνάσαντες κατεκρύπτεσθε,
ἐν τῷ σπηλαίῳ δεήσεσιν, ἀπαύστοις τὸν Κύριον,
ἴκετεύοντες ἴσχύν, χορηγῆσαι καὶ δύναμιν, οἵς
δὲ κρίμασιν, ὁ φιλάνθρωπος οἶδεν ἀφυπνῶσαι,
ἐν εἰρήνῃ ὑμᾶς πάντας, θεαρχικῶς ἐγκελεύεται.

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε
ος αυ του εφ η μας και η α λη θει
α του Ku ρι ου με νει εις τον αι ω
να ἔ

Μυστηρίων μυστήριον, τοῖς Ἅγιοις
προτίθεται· ὡς γὰρ τελευτήσαντες, οὐκ
ἡσθάνοντο, οὕτω καὶ νῦν ἐγειρόμενοι, σαφῶς
κατεπλήττοντο· εἰς γὰρ πίστωσιν νεκρῶν,
Ἀναστάσεως γέγονε, τὸ τελούμενον, ὅπως

γνόντες οί ταύτην ἀθετοῦντες, ἀποφράτωνται
ἐν πίστει, δοξολογοῦντες τοὺς Μάρτυρας.

Δόξα... **Καὶ νῦν...**

Θεοτοκόν. **Ὕχος δὲ.**

Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Δοξα Πατρὶ καὶ Γῇ ω καὶ Αγίῳ ω Πνευ

ματὶ

Καὶ νῦν καὶ α ει ει καὶ εις τους αι ω

νας των αι ωνων αμην

Κατακρίσεως λύτρωσαι, **Παναγία**
Θεόνυμφε, καὶ δεινῶν πταισμάτων τὴν ταπεινήν
μου ψυχήν, καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, εὐχαῖς
σου καὶ δώρησαι, δικαιώσεως τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ
ἔτασεως, ἦς ἐπέτυχον, τῶν Ἅγίων οἱ δῆμοι
μετανοίᾳ, καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ τῶν
δακρύων ταῖς χύσεσι.σε

Φως ἵλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γιόν, καὶ ἄγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Γιὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸς κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐσπέρας προκείμενον.

ΟΔ-08-2021 ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Α' κ. ΜΕΓ. ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας. Προκείμενον.
Ὕχος Ἡ πα

Ἐλέος σου Κύρι ε καταδί ω
ζει με δῆ πασας τας η με ρας της ζωης μου π
(Δις)

Στίχ: Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με
ύστερήσει· εἰς τόπον χλόης ἔκει με
κατεσκήνωσεν.

Τὸ τρίτον: Ἐλέος σου Κύρι ε κα
ταδί ω ζει με δῆ πασας τας η με ρας της ζωης μου π
ηης μου ου ου

Επωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (*ἀπαξία*).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (*ἀπαξία*).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (*ἐκ τρίτου*).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (*δεῖνος*).

Κύριε, ἐλέησον (*ἐκ τρίτου*).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (*ἐκ τρίτου*).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (*κώμῃ, πόλει*) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ

ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (ἄπαξ).

὾τι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. **Κ**αταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς

τοὺς αἰῶνας. Ἄμην. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἀγιε, φωτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει ὅμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννᾷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

‘Ο Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἔλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἔλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἔλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ

Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Сυγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἔκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπί τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Coὶ Κύριε.

“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

‘Ο Χορός: **Ἀ**μήν.

Εἱρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Coί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἐπιδε ἐπί τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἵ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλάς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων

πονηρῶν.

Εἴη τὸ χράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Χορός: **Ἄ**μήν.

ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ ΠΛ Α' ΗΧΟΣ
Άπόσπιχα Σταυρώσιμα

Ο Σταυρός σου Χριστέ, εὶ καὶ ξύλον ὀρᾶται τῇ οὐσίᾳ, ἀλλὰ θείαν περιβέβληται δυναστείαν, καὶ αἰσθητῶς τῷ κόσμῳ φαινόμενος, νοητῶς τὴν ἡμῶν θαυματουργεῖ σωτηρίαν, ὃν προσκυνοῦντες, δοξάζομέν σε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅχος ἥ ἦ Ι Κε

χ ^K Ο Σταυ ρος σου Χρι στε ει και ξυ λον ο
 ρα ται τη ου σι ι α ν αλ λα θει αν πε ρι
 βε ε βλη ται δυ να στει αν και αι σθη τως
 τω κο ο σμω φαι νο με νος νο η τω
 ως την η μων θαυ μα τουρ γει ει σω τη ρι αν
 ον προ σκυ νου ουν τες δο ξα ζο με εν σε Σω
 τηρ ε λε ησον η μας

Στίχ. Πρὸς σὲ ἡρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Μόνον παγέντος τοῦ ξύλου Χριστὲ τοῦ Σταυροῦ σου, ἡ πλάνη πεφυγάδευται, καὶ ἡ χάρις ἐξήνθησεν· οὐ γὰρ ἔτι καταδίκης ἐστὶ τιμωρία, ἀλλὰ τρόπαιον ἐδείχθη ἡμῖν σωτηρίας. Σταυρὸς ἡμῶν στήριγμα. Σταυρὸς ἡμῶν καύχημα. Σταυρὸς ἡμῶν ἀγαλλίαμα.

χ ^K ρ
χ ^q Μο νον πα γεν τος του ξυ λου Χρι στε
ε του σταυ ρου ου σου ^{v'} η πλα νη πε φυ
γα δευ ται και η χα ρις ε ξην θη σεν ^q ου
γαρ ε τι κα τα δι κης ε στι ι τι μω ρι ι
α ^{v'} ιαλ λα τρο παι ον ε δει ει χθη η μι ιν σω

τη ριας ^χ_q σταυ ρος η μων στη ριγ μα σταυ ρος η
μων καυ χη η μα σταυ ρος η μωων α γαλ λι α
μα ^χ_q

Μαρτυρικόν. Ἡχος πλ. α'

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς,
ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ
πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Τὸ δὲ θέμα τοῦ
εὐθηνοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδενωσίς τοῖς ὑπερηφάνοις.

Πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, ἀγιοι Μάρτυρες,
ἴνα ρυσθῶμεν, τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ὑμῖν γὰρ
ἐδόθη χάρις, πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, ἀγιοι Μάρτυρες,
ἴνα ρυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· νο μι
ων ἡμων ^χ_q η μιν γαρ ε δοθη χα α ρις πρε
σβευσιν υ περη η μων ^χ_q

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον
Χαίροις ἀσκηπιῶν

**Στᾶσα ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ἡ σὲ τεκοῦσα,
θρηνωδοῦσα ὡδύρετο, βοῶσα· οὐ φέρω Τέκνουν,
προσηλωμένον ὁρᾶν, ἐπὶ ξύλου ὅν περ
ἀπεκύησα· ἐγὼ γὰρ διέφυγον, τὰς ὡδῖνας ὡς
ἄνανδρος, καὶ πῶς ἀρτίως, τῇ ὁδύνῃ συνέχομαι,
καὶ σπαράττομαι, τὴν καρδίαν ἡ ἄμεμπτος;
ἄρτι γὰρ ἐκπεπλήρωται, τὸ ρῆμα ὃ εἴρηκεν, ὁ
Συμεὼν τῇ καρδίᾳ, ἐμῇ ρομφαίαν ἐλεύσεσθαι,
ἄλλ' ὡς νῦν Γείτε μου, ἐξανάστηθι καὶ σῶσον, τοὺς
ἄνυμνοῦντάς σε.**

ΙΕΡΕΥΣ: Νῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου,
Δέσποτα, κατὰ τὸ δῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς
ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Εἶτα ἀρχεται ἡ Μεγάλη Παράκλησις.

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟC
ΕΙC ΤΗN ΥΠΕΡΑΓΙΑN ΘΕΟΤΟΚΟN.**

Ψαλμὸς ριμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τὴς προσευχῆς μου,
ἐνώπισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου,
εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου
σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Οτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου,
ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

Εκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς
αἰῶνος καὶ ἡκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν
ἔμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Εμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν
πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν
σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή
μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐξέλιπε τὸ
πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου
ἀπ' ἐμοῦ καὶ δμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν
εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, δτι ἐπὶ σοι ἥλπισα.

Γνώρισόν μοι Κύριε, ὅδὸν ἐν ᾧ πορεύσομαι δτι πρὸς σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, δτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὄδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὄνοματός σου Κύριε ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἔχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, δτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

Καὶ εὔθυς ψάλλομεν.

Ὕ^Φχος ἦ^Θ Δι

Ἄ^Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νενη μιν 6.

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος Ἀ^Θεν ο νο
μα τι Κυ ρι ου 6.

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Ἄ^Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νενη μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο
μα τι Κυ ρι ου 6.

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον.

Ὕψης Ἀ Δι

Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σπαρῷ.

Ἄτη Θεού τοῦ κυρίου κτενών προσδραμωμένη αἱ μάρτυρες λοιποί καὶ προσεσωμένη εν μετανοίᾳ αἱ κραζούσες εκ βαθίους ψυχῆς Δεσποιναί βόηθησον εφημίν σπλαγχνίσθει σασπευσον αἱ πολλούς μεθαύποτη ποπληθίους πταισμάτων μη αἱ ποστρεψησους δούλους κενους σε γαρ καὶ μονηνελ πιδακεκτημεθαύποτη Δόξα.

Τὸ αὐτὸν τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ,
ἐνῷ ή Παράκλησις φάλλεται.

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ωνων α μην 6

Ου σι ω πη σωμεν πο τε Θε ο το κε

τας δυ να στειας σου λαλειν οι α να ζι οι 6 ει

μη γαρ συ προ ι στα σο πρε σβευ ου σα Δ

τις η μας ερ ρυ σα το εκ το σου των κιν δυ

νων Δ τις δε δι ε φυ λαζεν ε ως νυν ε λευ θε

ρους 6 ουκ α ποστωμεν Δε σποινα εκ σου Δ

σους γαρ δου λους σω ζεις α ει εκ παν τοι

ων δει νω ω ων Δ

‘Ο Ν’ Φαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Ϲοὶ μόνῳ ἡμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἥγαπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὕσσωπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκαινθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἄπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός,
καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις
μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου,
καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’
ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαι με ἐξ αἵμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς
σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα
μου ἀναγγελεῖ τὴν αἶνεσίν σου.

Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν-
δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον,
καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ
Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ Σου τὴν
Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εύδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
άναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα Ψάλλομεν τὰς Ὁδᾶς τοῦ Κανόνος.
‘Ωδὴ α’.

Ἀριατηλάτην Φαραὼ.

Ὕχος πᾶ Nη Γα

Ἄ Y πε ρα γι αΘε ο το κε σω ωσον

η μας Δι

Δ Γ ρ Των λυ πη ρων ε πα γω γαι χει μαζουσι
την τα πει νη ην μου ψυ χην Δ παι συ μ φο ρων

νε φη την ε μην κα λυ πτου σι Δ καρ δι αν
Θε ο νυ μ φευ τε Δ αλλη φως τε το κυι υι α το

θει ον και προ αι ω νι ον Δ λαμ ψον μοι το

φως το χαρ μο συ νον Δ

Ἄ Y πε ρα γι αΘε ο το κε σω ωσον

η μας **Δι**

Γ Ν
Δ Εξ α με τρη των α να γ κων και θλιψε
ων και εξ εχ θρω ων δυ σμε νων **Δι** και συμ
φο ρων βι ου λυ τρω θεις Πα να χρα ντε **Δι**
τη κρα ται α δυ να μει σου **Θ** α νυ μνω με
γα λυ νω την α με τρον σου συμ παθει αν **Δι** και
την εις ε με σου παρα κλη σιν **Δι**

Δ θο ζα Πα τρι και γι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι **Δι**

Γ Ν
Δ Νυν πε ποι θως ε πι την σην κα τε φυ
γον αν τι ι ληψη ν κρα ται αν **Δι** και προς την

σην σκε πην ο λο ψυχως εδραμον **Δ** και γο
νυ κλινω Δεσποινα **Δ** και θρη νω και στε ναζω
μη με πα ριδης τον α θλιον **Δ** των χρι στι α
νων καταφυ γι ον **Δ**

Δ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην **Δ**

Δ Ου σι ω πη σω του βο αν τρα νω τα

τα τα με γα λει ει ατα σα **Δ** ει μη γαρ συ

Κο ρη παν το τε προ ι στασο **Δ** υ περ ε

μου πρε σβεν ου σα **Δ** τω γι ω και Θε ωσου

τις εκ το σου του με κλυ δω νος **Δ** και δει νων

— — — — —

κιν δυνωνερ ρυσα το **Δι**

·Ωδὴ γ'. ·Ο Εἱρμὸς.

Οὐρανίας ἀψίδης.

Δι Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω

— — — — —

σονη μας **Δι**
Μ Γ

Δι πο ρη σας εκ παντωνο δυ νη ρως κρα

ζωσοι Δι προ φθασον θερ μη προστα σι α χ
λ α

και σην βο η θει αν δος μοι τω δου λω σου Δι π τω

τα πει νω και α θλι ω Δι τω την σην αν τι

ληψιν ε πι ζη του ουν τι θερ μως Δι

Δι Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ωσον

η μας **Δι**

Μ Γ

Δ Ε θαυ μα στω σας ον τως νυν επ ε μοι

Δεσποινα Δ τας ευ ερ γε σι ας σου Κο ρη

και τα ε λε η σου ο θεν δο ξα ζωσε Δ και

α νυ μνω και γε ραι ρω Δ την πολλην και α

μετρον κη δε μο νι ι α ανσου Δ

Δ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι Δ

Μ Γ Π Ν

Δ Κα ται γις μεχει μα α ζει των συμ φο ρων

Δε σποι να Δ και των λυ πη ρων τρι κυ μι

αι κα τα πον τι ζου σιν Δ αλ λα προ φθα σα

σα Δ χει ρα μοι δος βο η θει ας Δ η θερ μη

αν τι ληψίς ^Δκαι προστά σι ι α α μου ^Γ
Δικαι νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην ^{Μ Γ}
Δικαι λη θη Θε ο το κονομό λο γω Δε
σποι να ^Γσε την του θα να του το κρα τος
ε ζα φα νι σα σαν ^Γως γαρ φυ σι ζω ος εκ
των δε σμων των του Α δου ^Γπρος ζω ην α
νη γαγες εις γην με ρευ σαν τα ^Γ
Δικαι α α α σω ω ω σον ^Χ α πο κιν
δυ νων τους δου λους σου Θε ο το ο κε ^Δ ο
τι παν τες με τα Θε ον εις σε κα τα φευ γο μεν ^Υ

ως αρ ρη κτοντειχος και προοστασι ανδι
δι επι ι ι βλε ε ε ψον ρ εν ευ με
νει α πα νυ μνη τε Θε ο το ο κε η ε πι
την ε μην χα λε πην του σωματος κα κωσιν δι
και ι α σαι της ψυ χης μου το αλ γο ο ο
ος

‘Ο Ιερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ
μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουοντον καὶ
ἔλεησον.

‘Ο Χορός ἐν ἑκάστῃ δεήσει ψάλλει τὸ· Κύριε,
ἔλεησον (γ').

‘Ο τι ἔλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεός
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Χορός: λαμήν.

Κάθισμα.

Ἅγιος Διόνυσος

Πρεσβει α θερ μη και τει χος α προ
σμαχη τον ε λεους πη γη του κο σμου κα
ταφυ γιον εκ τε νως βο ω μεν σοι Θε ο
το κε Δε σποι να προ φθα σον και εκ κιν δυ
νων λυ τρω σαι η μας η μο νη τα χε ως
προ στα τευ ου σα δι

·Ωδή δ'.
Σύ μου ἵσχυς Κύριε.

Ἅγιος λαός — Γα

Ἄγιος λαός περά για ο Θεός το κέσω ωσον
η μας δικαιοί που λοι πον αλλην ευρη σω αν τι λη
ψιν διπου προ σφυ γω που δε και σω θη σο
μαι τι να θερ μην εξωβο η θον διθλι ψε σι
του βι ι ου προκαι ζα λαις οι μοι κλο νου με νος δι
εις σε μο νην ελ πι ζω δι και θαρ ρω και καυ
χω μαι και προσ τρεχω τη σκε πη σου σω σον
με δι

Γ
Δ Υ πε ρα γι αΘε ο το κε σω ωσον

η μας Δ

Μ Ν Γ
ΔΤον πο τα μον τον γλυ κε ρον του ε λε

ους σου Δ τον πλου σι αις Χ δω ρε αις δρο σι
Π

σαν τα την πα να Φλι ι αν και τα πει νην Δ πα

να γνε Ψ χη ην μου Π Σ των συμ φο ρων και των
Γ

Φλι ψεων Δ κα μι νω φλο γι σθει σαν Δ με γα

λυ νω κη ρυτ τω Χ και προσ τρε χω τη σκε πη

σου σω σον με Δ

Γ Δ ο ζα Πα τρι και γι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι Δ

Γ Ν
Δε την α γνην σε την Παρ θε νον και α σπι
λον δι μο νην φε ρω λ τει χος α προ σμα χη
τον κα τα φυ γην σκε πην κρα ται αν δι ο πλον
σω τη ρι ι ας π μη με πα ρι δης τον α σω
τον δι ελ πις α πηλ πι σμε νων δι α σθε νων
συμ μα χι α λ θλι βο με νων χα ρα και αν τι
λη ψις δι

Ν Γ
δι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην δι
δι πως ε ζει πειν σου κατ α ζι αν δυ νη σο
μαι δι τους α με τρους λ οι κτιρ μους ω Δε

Π

σποινα τους την ε μην παντοτε ψυ χην **Δ** δει
 νως πυ ρου με ε νην **Π** **π** ως υ δωρ πε ρι δρο
 σι σαν τας **Δ** αλλω της σης προ νοι ας **Δ** και της
 ευ ερ γε σι ας **Χ** ης α φθινως αυ τος πα
 ρα πη λαυσα **Δ**

‘Ωδὴ ε’.

‘Ινα πὶ με ἀπώσω.

Ν

Δ Υ πε ρα γι αΘε ο το κε σω ωσον
 η μας **Δ** **Μ** **Γ**

Δ θε χα ρι στως βο ω σοι χαι ρε Μη τρο
 παρ θε νε χαι ρε Θε ο νυμ φε **Δ** χαι ρε θει α σκε
 πη χαι ρε ο πλον και τει χος α πορ θη τον **Δ**

Π N
χαι ρε προστα σι α Δ και βο η θε ε και σω
τη ρι α Δ των εις σε προσ τρε χον των εκ πι
στε ως Δ
δι Γ Υ N πε ρα γι α Θε ο το κε σω ωσον
η μας Δ M Γ
δοι μι σουν τες με μα την Δ βε λε μνα
και ξι φη και λακ κον ηυ τρε πι σαν Δ και ε
πι ζη Π του σι το πα να θλι ον σω μα σπα ρα ξαι
μου Δ και κα τα βι βα σαι Δ προς γην Α γνη
η ε πι ζη του σιν Δ αλλ εκ του των προ
φθασα σα σω σον με Δ

Γ
Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω
Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω

Πνευματιδι
Μ Γ

Δι πο πα σης α ναγκης θλιψε ως και
νοσου και βλαβης με λυτρωσαι δι και τη σηδυ
να μει εν τη σκεπη σου φυλαξον α τρωτον δι
εκ παντος κινδυνου δι και εξ εχθρωων των
πολεμουντων δι και μισουντων με Κορη πα
νυμνη τε δι

Δι και νυν και α ει και εις τους αιωνας
των αιωνων α μην δι

Δι σοι δωρον προσαξω δι της ευχα

ρι στι ας ανθων περα πη λαυ σα **Γ** των σων
 δωρη μα των **X** και της σης α με τρη του χρη
 στο τη τος **Δ** τοι γαρ ουν δο ξαζω **Q** υ μνο
 λο γωω και με γα λυνω **Δ** σου την α με τρον
 προς με συμ παθει αν **Γ**

Ωδὴ ζ'.

Τὴν δέησιν.

Γ **Υ** πε ρα γι αΘε ο το κε σω ωσον
 η μας **Δ**
Γ **N** **Γ** **Φ** α νε ε ε φη **X** των λυ πη ρων ε
 κα λυ ψαν **Q** την α θλι αν μου ψυ χη ην και
 καρ δι αν **Δ** και σκο τα σμον εμ ποι ου σι μοι

Κορη ^χαλλη γεν νη σα σα φως το α προσι
 τον ^Γ**δι** α πε λασον ταυ τα μα κραν ^Δ**η** τη εμ πνευ
 σει της ^Γθει ας πρε σβει ας σου ^N**δι**
δι ^Γ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ωσον
 η μας ^Γ**δι**
^Γ**δι** ^N ^Γ πα ρα α α κλη η σιν ^χ**εν** ταις ^Πθλιψεσιν
 οι οι δα ^Δ**η** και των νο σων + α τρο ον
 σε γι νω σκω ^N**δι** και παν τε λη συν τριμ μον
 του ^χθα να του ^χκαι πο τα μον της ^Nζω ης α
 νε ^Γξαν τλη τον ^Γ**δι** και παν των των εν συμ φο ραις
^Δ**η** τα χι νην και ο ^χξει αν αν τι λη ψιν ^Γ**δι**

Γ
 Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω
 Πνευματιδι
 Δουκρυ υ πτωωσου λτονβυ θοντουε
 λεους ι και τηνβρυ σιντων α πει ειρωνθαυ
 ματων δι και την πη γην την α ε να ον
 ον τως λτης προς ε μεσυμπα θει ας σου Δε
 σποινα διαλλ α πασινομο λο γω ι και βο
 ω και κηρυττω και φθεγγομαι δι
 Διαινυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ωνωνα μηνδι
 Δικυ υ κυ υ κλωωσαν λαι του βι ου με

ζα λαι^Δ_q ω σπερμελισσαι κη ρι ι ον Παρθε^Γ
 νε **δι** και την ε μην κα τα σχουσαι καρ δι
 αν ^χ_λ κα τα τι τρω σκου σι **βε** λει των^Ν_Γ
 θλι ψε ων **δι** αλλ ευ ροι μισε βο η θον^Δ_q και
 δι ωκτην και ρυστην Παναχραντε **δι**
δι ^Ν_Γ α α α σω ω ω σον **λ** α πο κιν
 δυ νων τους δου λους σου Θε ο το ο κε^Δ_q ο
 τι παντες με τα Θε ον εις σε κα τα φευ γο μεν **δι**
^Γ
 ως αρ ρη κτον τει χος και προ ο στα σι αν **δι**
δι ^Γ α α χρα α αν τε **λ** η^Ν δι α λο
 γου τον Λο γον α νερ μη νε ευ τως^Δ_q επ ε

σχατωντων η με ρωντε κουσαδυσω πη σον **Δι**
ως ε χου σα μη τρι κην παρρη σι ι α α α
Δι
αν **Δι**

‘Ο Ιερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ
μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουοντον καὶ
ἔλεησον.

‘Ο Χορός ἐν ἑκάστῃ δεήσει φάλλει τὸ·
Κύριε, ἔλεησον (γ').

‘Οτι ἔλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεός
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Χορός: **λ**μήν.

Κοντάκιον.

Ὕχος **Δι**

Δι ^M **Γ** ^Δ **Δ** **Δ** **Δ**
Προστα σι α των Χριστι α νων α κα
ται σχυν τε **Δ.** ^B με σι τει α προς τον Ποι η

την α με τα θε τε ⁶_B μη πα ρι δης α μαρ τω
 λωνδε η σε ων φω νας ^Δ_B αλ λα προφθασον ως
 α γα ^Δ_B θη εις την βο η θει αν ^Δ η μων
 των πι στως κραυ γαζον των σοι ⁶ ταχυ νον
 εις πρεσβει αν ^Δ και σπευσον εις ι κε σι αν
 η προστα τευ ου σα α ει ^{Ζ'} Θε ο
 το κε των τι μων των σε ⁶

Και ευθὺς τὸ προκείμενον.

^Δ_B ^χ_λ Μνη σθη σο μαι του ο νο μα τος σου εν
 πα ση γε νε α και γε νε α ⁶_λ

^Δ_λ Στίχ. Ἀκουσον, θύγατερ, και ἵδε, και
 κλῖνον τὸ οὖς σου, και ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου,

καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ
Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Π Δ
Θ ου ο νο μα τος σου μνη σθη σο μαι ζ
εν παση γε νε α και γε νε α α α Δ
Θ Δ

‘Ο Διάκονος ἢ δ’ Ἱερεὺς.

Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν
Θεὸν ἡμῶν ἴκετεύσωμεν.

‘Ο Χορὸς. **Κ**ύριε, ἐλέησον (ἐκ γ' χῦμα).

‘Ο Ἱερεὺς: **С**οφία. ’Ορθοί, ἀκούσωμεν τοῦ
ἀγίου Εὐαγγελίου. **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

‘Ο Χορὸς. **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

‘Ο Ἱερεὺς: **Ἐ**κ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου
Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα, Πρόσχωμεν.

‘Ο Χορὸς: **Δ**όξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

‘Ο Ἱερεὺς.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς
κώμην τινά, γυνὴ δέ τις, ὀνόματι Μάρθα,
ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇδε

ἡν ἀδελφή, καλουμένη Μαρία, ἡ καὶ παρακαθήσασα παρά τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τῶν λόγων αὐτοῦ ἡ δὲ Μάρθα περιεσπάτο περὶ πολλὴν διακονίαν, ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾶς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλὰ, ἐνὸς δέ ἐστι χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἔξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὅχλου εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε, μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Ο Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡχος Διάλογος Πατρικαὶ Γιώργιοι καὶ Αγίωις Πνευματικοὶ Λογογράφοι
ματριαῖς η ε εν μοναδίᾳ ε ζαλεῖψον τα

πληθη^{v'}των ε μων εγ κλη ματων Δ.

Δ. Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην Δ. Ταις της Θε ο το κου
πρε σβει αις Ε ε λε η μον Δ. ε ζα λει ψον τα

πληθη^{v'}των ε μων εγ κλη ματων Δ.
Δ. ^M λε η σον με ο Θε ος Δ. κα τα
το με γα ε λε ος σου Δ. και κα τα το
πληθος των οι κτιρμων σου Δ. ε ζα λει ψον
το α νο ομημαμου Δ.

Δ. Μη κα τα πι στευ σης με Δ. αν θρω πι
νη προ στασι α Δ. Πα να γι α Δε σποι να

B

αλ λα δε ξαι δε ησιν του ι κετουσου 6
 θλι ψις γα αρ ε χει με A φε ε ρειν ου
 δυ να μαι A των δαι μο ο νων τα το ξεν μα
 τα ♂ σκε πην ου κε κτη μαι A ου δε που προ
 σφυ γω ο α θλιος 6 παν το θεν πο λε μου
 με νος A και πα ρα μυ θι αν ουκ ε χω πλην
 σου 6 Δε σποι να του κο σμου ελ πις και προ
 στα σι α των πιστων A μη μου πα ρι δης
 την δε η σιν A το συμ φε ρον ποι η σοον 6
 Ἐπερα Θεοτοκία. M A 6 ου δεις προ στρε χων
 ε πι σοι A κα τη σχυμ με νος α πο σου εκ

πορευ ε ται α γνη Παρθε νε Θε ε ο το κε
 αλλ αι τει ται την χα ριν και λαμ βα νει το
 δωρη μα προς το συμ φε ρον της αι τη
 σεω ω ως

Με τα βο λη των θλιβο με ε ε ε
 νων α παλ λα γη των α σθε νουν των υ
 παρχου σα Θε ο το κε Παρθε νε σωζε
 πολιν και λα ον των πο λε μου με νων η
 η ει ρη νη των χει μα ζο με νων η η γαλη
 νη η μο νη προ στα σι α των πι στω
 ω ων

·Ο Ιερεὺς: Κῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου...

·Ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

·Ο Ιερεὺς. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

·Ο Χορὸς: Λαμήν.

·Ωδὴ ζ'.

Παιδὲς Ἐβραίων ἐν καμίνῳ.

Ἴχος πᾶς Νη

χ̄ ^N
δ̄ γ̄ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ωσον
η μας δ̄
δ̄ φως η τε κου σα Θε ο το κε δ̄ σκο τι
σθεν τα με νυ κτι α μαρ τη μα των δ̄ φω τα
γω ω γη σον συ φω τος ου σα δο χει ον δ̄
το κα θα ρον και α α μωω μον δ̄ ι να

N

ποθωσεδό ξα ζωΔι

Δ Y πε ρα γι α Θε ο το κε σω ωσον

η μας Δι

ΔιCε πη γε νου και προστα σι α Δικαι αν

τι λη ψις και καυχη μα Παρθε νε Δι γυ μνω

θε εν τι μοι νυν α πασης βο η θει ας Δι

α βο η θη των δυ υ να αμις Δικαι ελ

πις απηλπι σμενων Δι

Δι Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω Δικαι Α

γι ω Πνευματι Δι

Δι Ο λη ψυχη και δι α νοι α Δικαι και καρ

δι α σε και χει λεσι δο ζα ζω **Δ** α πο λα
αυ σας των σων με γα λων χα ρι σμα των **Δ**
αλλ ^N ω της σης χρη στο ο τη η τος **Δ** και α
πει ρων σου θαυ μα των **Δ**

Δ ^N **Κ**αι νυ υν και α ει **Δ** και εις τους αι
ω νας των αι ω ωνων αμην **Δ**
Δ ^N **Β**λεψον ι λε ω ομ μα τι σου **Δ** και ε
πι σκεψαι την κα κωσιν ην ε χω **Δ** και δει
υν ^N νω ων συμ φο ρων και βλαβης και κιν δυ νων
Δ και πει ρα σμων με λυ υ τρω ω σαι **Δ** α
με τρητωσου ε λε ει **Δ**

΄Ωδὴ η'.

Τὸν ἐν ὅρει ἀγίῳ μδξασθέντα.

πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω
σονημας δη

α σπλαγχνα ε λεουςσου Παρ θε
νε δημη πα ρι δηςσε μνη ποντου με νον με σα
λω βι ω τι κων κυ μα των δη αλ λα δι
δου μοι χει ρα βο η θει ας δη κα τα πο νου
με ε νω κα κω σε σι του βι ου δη

πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω
σονημας δη

ρι σταασεις και θλιψεις και α ναγ

καὶ ^Δεντροστάτη εὐροσα αν με Α γνη ^Δκαι συμ φο ραι
του βι ου ^Δκαι πει ρα σμοι με παντοθεν ε
κυ κλω σαν ⁶λαλ λα προ στη θι μοι ^Δκαι
αν τι λα βου μου ^Δτη κρα ται α σου σκε πη ^γδι
^N
δι ^Δδο ζα Πα τρι ι και γι ω ^Δκαι Α
γι ω Πνευ μα τι ^γδι
^N
δι ^γεν ταις ζα αλαις ε φευ ρον σε λι με
να ^Δενταις λυ παις χα ραν και ευ φρο συ νην ^δδι
και εν ταις νο σοις τα χι νην βο η θει αν ⁶λα
και εν τοις κιν δυ υ νοι οις ρυ στιν και προ στα
τιν εν τοις πει ρα τη ρι οις ^γδι

Καὶ νυν καὶ α εἰ καὶ εἰς τους αι ω
 νας των αι ω ωνωναμηνδί^γ
 Καὶ βε θρο νε πυ ρι μορφε Κυ ρι
 ου διχαι βε θει ει α και μαν να δο χε στα μνεδί^γ
 χαι βε χρυ ση λυχ νι α λαμ πας α σβε στος δι^β
 χαι βε των παρ θε ε νω ων δο ζα και μη
 τε ρωνδί ω ρα ι σμακαι κλε ος δί^ρ
 Ὡδὴ θ.
 Εξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Καὶ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ωσον
 η μας δί^ρ
 Καὶ προς τι να κα τα φυ γω αλλην Α γνη δί^ρ

που προσδρα μωλοι πον και σωθη σο μαι ^Δ_q που
 πο ρευ θω ^Δ_q ποι αν δε ε φευ ρω κα τα φυ γην
 ποι αν θερ μην αν τι λη ψιν ^Δ_q ποι ον εν
 ταις θλι ^N ψεσι βο η θον ^Δ_λ εις σε μο νην
 ελ πι ζω ^Δ_q εις σε ε μο νην καυ χω μαι ^Δ_λ και ε
 πι σε θαρ ρων κα τε φυ γον ^Δ_λ

^Γ
^Δ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ωσον
 η μας ^Γ
^Δ Ουκ ε στιν α ρι θμη σα σθαι δυ να
 τον ^Γ_λ με γα λει α τα σα Θε ο νυμ φευ τε ^N_Δ_q και
 τον βυ θον ^Δ_q τον α νε ξε ρευ νη τον ε ξει

πεινάτων υ περνουνθαυ ματωνσου Δ^Δτων τε
τε λε σμε ε νωνδι η νε κως Δ^Δτοις πο θω
σε τι μωσι Δ^Δ και πι ιστει προ σκυ nou σιν Δ^Δ
ως α λη θη Θεου λοχευ τριαν Δ^Δ
Δ^Δ Δοξα Πα τρι και γι ω και Α γι ω
Πνευ ματι Δ^Δ
Δ^Δ Εν υ μνοιευ χα ριστοις δοξο λο γω
και γε ραι ρω το α με τρον ε λε ος Δ^Δ και
την πολλην Δ^Δ δυ να μιν σου πασιν ο μο λο γω
και τας ευ ερ γε σι ας σου Δ^Δ ας υ πε ρε
κε ε νω σας εις ε με Δ^Δ κη ρυτ τω με

γα λυνω ^Δ**ψ**υχη η τε και καρ δι α **δ**ι και λο
 γι σμω και γλωσση παντο τε **δ**
δ**κ**αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην **δ**
δ**τ**ην δε η σιν μου δε ξαι την πε νι **χ**ραν
δ και κλαυθμον μη πα ρι δης και δα κρυ α ^Δ**q** και
 στε ναγ μον ^Δ**q**αλλ αν τι λα βου μου ως α γα
 θη **δ** και τας αι τη σεις πλη ρω σον ^Δ**q** δυ να
 σαι γαρ πα αν τα ως παν σθε νους **δ** Δε
 σπο του Θε ου Μη τηρ ^Δ**q** ει νε ευ σεις ε τι
 μο νον **δ**προς την ε μην οι κτραν τα πει νω σιν

Μεγαλυνάρια. Δ ζι ον ε στινως α λη θως
μα κα ρι ζειν σε την Θεο το κον Δ την α
ει μα κα ρι στον και πα να μω μη τον Δ και
Μη τε ρα του Θε ου η μων Δ την τι μι ω
τε ραν των Χε ρου βιμ Δ και εν δο ξο τε ραν
α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ Δ την α δι α
φθι ρως Δ Θε ον Λο γον τε κου σαν Δ την ον
τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο μεν Δ

Και θυμαῖ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον καὶ τὸν Λαόν ἡ τὸν
οἶκον ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις, καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν
τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Π Ν Γ
 Δι Φην υ ψη λο τε ραν των ου ρα νων Δ
 Π
 και κα θα ρω τε ρανλαμ πη δο νων η λι α
 Γ Ν Γ
 κων Δι την λυ τρω σα με νην η μας εκ της
 Κα τα ρας Χ την Δε σποι ναν του κο οσμου Δ
 Συ μνοις τι μη σω μεν Δ
 Π
 Δ Ι πο των πολ λων μου α μαρ τι ων Δ
 α σθε νει το σω μα α σθε νει μου και η ψυ
 Χη Δ προς σε Κα τα φευ γω την Κε χα ρι
 τω με νην Χ ελ πις α πηλ πι σμε ε νων Δ
 Συ μοι βο η θη σον Δ
 Π
 Δ Ι Δε σποι να και Μη η τηρ του Λυ τρω του

Π

Γ δε ζαί πα ρα κλη σεις α να ζι ων σωνι
 κε των Δι i να με σι τευ σης προς τον εκ
 σου τε χθεν τα ρω Δε σποι να του κο ο
 σμου Δι γενου μεσιτρια Δι

ΔΨαλ λο μεν προ θυ μως σοι την ω δην Δι
 νυν τη πα νυ μνη τω Θε ο το κωχαρ μο
 νι κως Δι με τα του Προ δρο μου και παν των
 των Α γι ων ρω δυ σω πει Θε ο το ο κε Δι
 του οι κτει ρη η σαι η μας Δι
 Δι Δι λα λα τα χει λη των α σε βων Δι
 των μη προ σκυ νουν των την ει κο να σου

την σε πτηνό^Δ την ι στο ρη θει σαν υ πο
 του Α πο στο λου^χ Λου κα ι ε ρω τα α
 του^Δ^Ψ την Ο δη γη η τριι αν^Δ

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἅγίου τοῦ Ναοῦ.

Δ Πα σαιτων Αγ γε λων αι στρα τι αι Δ
 Προ δρο με Κυ ρι ου Α πο στο λων η δω
 δε κας Δ οι Α γι οι Παν τες με τα της
 Θε ο το κου^χ ποι η σα τε πρε σβει ει αν^Δ
 εις το σω θη ναι η μα α α ας Δ

‘Ο Ἀναγνώστης: “Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ’).

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ὀνομίας ἡμῖν.

“Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὄνοματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον. **Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...**

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὅ ιερεὺς:

“Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἄμην.

Εἶτα Σάλλομεν τὸ Προβλεπόμενο ὑπὸ τοῦ Τυπικοῦ
Ἀπολυτίκιου.

Ἀπολυτίκια.

Ἄχος π. Δι

χ ^B
Θ λε η σον η μας Κυ ρι ε ε λε
η σον η μας ⁶ πα σης γαρ α πο λο γι ας α
πο ρου ουν τες ^Δ ταυ την σοι την ι κε σι αν
ως Δε σπό τη ^Δ οι α μαρ τω λοι προ σφε ρο
μεν ^Δ ε λε η σον η μας ⁶
Δο ^M ξα Πα τρι και γι ω και Α
γι ω Πνευμα τι ^Δ

χ ^Δ
Κυ ρι ε ε λε η σον η μας ^Δ ε πι ^{Γ Δ}

σοι γαρ πε ποι θα μεν ⁶ μη οργισθης η μιν σφο
δρα μη δε μνησθης των α νο μι ω ωνη μων
αλλ ε πι βλεψον και νυν ως ευ σπλαγχνος
και λυ τρωσαι η μας εκ των εχθρων η μων
συγαρ ει Θεος η μων ^Δ και η μεις λαος σου
παν τες ερ γα χει ρων σου και το ο νο
μασου ε πι κεκλημεθα ⁶
Και νυν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω νων α μην ^Δ
Της ευ σπλαγχνι ας την πυ λην α νοι
ξον η μιν ^Δ ευ λο γη με νη Θεο το κε ⁶

ελ πι ζον τες εις σε μη αστοχησωμεν Δ.
ρυ σθει η μεν δι α σου των πε ρι στα α σε ων
6. συ γαρ ει η σω τη ρι α ζ' του γε
νους των Χριστι α νω χ ων Δ.

· Ο Ιερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατά τὸ μέγα ἐλεὸς σου, δεόμεθα σου, ἐπάκουουσον καὶ ἐλέησον.

· Ο Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

· Ο Ιερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου (.....) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

· Ο Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

· Ο Ιερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

· Ο Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

· Ο Ιερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (ὄνόματα).

· Ο Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

· Ο Ιερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν Ἑκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ,

πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων,
ἔμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ
τοῦ ἵλεων, εὔμενῆ καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι
τὸν ὀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ
ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὁργὴν καὶ
νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ρύσασθαι
ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς,
καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

‘Ο Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ’)

‘Ο Ιερεὺς· Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ
εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως
ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

‘Ο Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ’)

‘Ο Ιερεὺς· Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ
Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς
γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν, καὶ ἵλεως,
ἵλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις
ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

‘Ο Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ’)

‘Ο Ιερεὺς· Ὁτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος
Θεός ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γενέστερῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Χορός· Λαμήν.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ.

‘Ο Ιερεὺς· **С**οφία·

‘Ο Αναγνώστης· **Е**ύλόγησον.

‘Ο Ιερεὺς· ‘Ο ων εύλογητός Χριστός ὁ Θεός
ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

‘Ο Αναγνώστης· **Ἀ**μήν. **С**τερεώσαι, Κύριος
ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σύν τῇ
ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ,
ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

‘Ο Ιερεὺς· **Υ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

‘Ο Αναγνώστης· **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν
Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον
τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

‘Ο Ιερεὺς· **Δ**όξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν,
Κύριε, δόξα Σοι.

‘Ο Αναγνώστης· **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν..., **Κ**ύριε
ἐλέησον (γ'), **Π**άτερ ἄγιε, εύλόγησον.

‘Ο Ιερεὺς· **Χ**ριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
παναμώμου ἀγίας Αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ
τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν

τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων,
ἴκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων,
ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν
ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν
δούλων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ Ναοῦ)
τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ
καὶ Ἀννης, (τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν Ἅγιων,
ἔλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλάνθρωπος καὶ ἔλεήμων Θεός.

Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Δεκαπενταυγούστου Φάλοντα, τὰ
ἐπόμενα

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ.

‘Ο ούρανον τοῖς ἀστροῖς.
Ὕχος ἡ Γα

χ ^N
η Ἰ πο στολοι εκ πε ρα α τω ω
ω ων ^γ συ να θροι σθιεν τε ες εν θα α δε ^η
Γεθση μα νη τωχω ρι ι ω ω ωω ^η κη δευ
σα τε μου ου το σω ω μα ^η και συ
γι υι ε ε και αι αι Θε ε ε ε ε μου ου
πα ρα λα βε μου ου το πνε ε ευ μα ^η
^{M Γ}
η Ο γλυ κα σμος των Αγ γε ε λω ω ωων ^η
των θλι βο με νωων η η χα ρα ^N χριστι
α νων η προ στα α τι ι ι ις ^η Παρ θε νε
Μη τη ηρ Κυ ρι ι ου ^η αν τι λα α

βούου μου οὐ οὐ καὶ ρυ υ υ σαι αι των
 αι ω νι ω ων βα σα α νων **η**
 καὶ σε με σι τρι αν ε ε χω ω ω **αι**
 προς τον φι λαν θρωω πο ον Θε ον **η** μη
 μου ε λεγ ξη τας πρα α ξει ει εις **αι** ε νω
 πι ον τω ων Αγ γε ε λων **η** πα ρα
 κα α λω ω σε ε ε Παρθε ε ε ε νε ε
 βο η θη σον μοι εν τα α α χει **η**
 καὶ ρυ σο πλο κω τα τε πυ υρ γε ε ε **αι**
 και δω δε κα τει ει χε πο ο λις **η**
 λι ο στα λα κτε θρο ο νε ε ε **αι** κα θε

δρα του Βα α σι λε ε ως ^N α κα
τα α νο ο η η η τον θα α α αυ μα α
πως γα λου χεις το ον Δεσπο ο ο τη η
η η η η η ην

‘Ο Ιερεὺς: Δι' εύχῶν τῶν Ἅγίων Πατέρων
ἡμῶν Κύριε Ιησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

‘Ο Χορός: Λαμήν.

‘Η Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ιεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἅγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.